

# آز سیستم های دیجیتال

دکتر اجلالی

مبینا حیدری، عاطفه قندهاری، نیکا قادری  
بهار ۱۴۰۳



## پیاده سازی یک پردازنده

تاریخ گزارش: ۱۳ خرداد ۱۴۰۳

آزمایش دهم

### ۱ مقدمه و شرح آزمایش

در این آزمایش می خواهیم یک پردازنده ساده طراحی کنیم. این پردازنده یک پشته با ۸ ثبات ۸ بیتی دارد و همچنین دارای حافظه ای به ظرفیت ۲۵۶ خانه ۸ بیتی می باشد. البته ۸ خانه آخر آن به ورودی/خروجی اختصاص داده شده اند. از آنجایی که بخشی از حافظه به  $I/O$  اختصاص داده شده می توان گفت این یک سیستم *Memory Mapped I/O* می باشد. همچنین این پردازنده دارای هشت دستور است که به شرح زیر می باشند:

0000      PUSHC      C

این دستور مقدار ثابت (Constant) ۸ بیتی C را در پشته PUSH می کند.

0001      PUSH      M

این دستور مقدار خانه حافظه (یا درگاه) که با آدرس M (آدرس ۸ بیتی) مشخص شده است را خوانده و در پشته PUSH می کند.

0010      POP      M

مقدار را از پشته POP کرده و آن را در خانه حافظه با آدرس M قرار می دهد (یا به درگاه با آدرس M ارسال می کند).

0011      JUMP

از پشته POP کرده و در PC قرار می دهد.

0100      JZ

اگر پرچم Z برابر 1 باشد از پشته POP کرده و در PC قرار می دهد.

0101      JS

اگر پرچم S برابر 1 باشد از پشته POP کرده و در PC قرار می دهد.

0110      ADD

دو داده بالای پشته را POP کرده با هم جمع کرده و حاصل را در بالای پشته PUSH می کند.

0111      SUB

دو داده بالای پشته را POP کرده عمل تفریق را بر روی آنها انجام می دهد و حاصل را در بالای پشته PUSH می کند.

شکل ۱: فهرست دستورات

همچنین دو فلگ S و Z داریم که تنها با دستورات *add* و *sub* می توان مقدارشان را تغییر داد. فلگ S مشخص می کند حاصل آخرین جمع یا تفریق مثبت بوده است یا منفی. فلگ Z هم مشخص می کند حاصل آخرین عملیات حسابی صفر بوده است یا خیر. در آخر نیز می خواهیم این حاصل را با استفاده از عدد ورودی به دست بیاوریم:

$$out = ((in + ۲۳) * ۲) - ۱۲$$

## ۲ مازول ها و توضیحات

### ۱.۲ *Stack\_machine*

#### ۱.۱.۲ هدف

این مازول، مازول اصلی آزمایش است و عملکرد یک پردازنده را پیاده سازی می کند.

#### ۲.۱.۲ ورودی ها

۱. *Clk*: سیگنال ساعت.

۲. *rstN*: سیگنال ریست، که با صفر شدن فعال می شود.

۳. *in*: ورودی هشت بیتی.

#### ۳.۱.۲ خروجی ها

۱. *out*: خروجی هشت بیتی.

#### ۴.۱.۲ توضیحات

برای نمایش حافظه، از یک ترکیب آرایه و بردار به نام *data\_mem* استفاده می کنیم که اندازه آن ۲۵۶ خانه است و هر خانه شامل ۸ بیت می باشد. همچنین برای نمایش حافظه دستورات (این دو جدا در نظر گرفته شده اند) از یک آرایه دیگر به نام *inst\_mem* استفاده می کنیم که ۳۲ خانه دارد و هر خانه آن شامل دوازده بیت می باشد، چرا که فرض می کنیم دستورات ما دوازده بیتی می باشند.

برای نمایش پشته، از یک آرایه هشت تایی که هر خانه ی آن هشت بیت است استفاده می کنیم. همچنین برای این که مشخص شود در حال حاضر در کدام دستور هستیم از یک *pc* استفاده می کنیم، از آنجایی که تعداد دستورات سی و دو می باشد، کافی است شمارنده دستورات پنج بیت داشته باشد. برای مشخص کردن سر پشته نیز از یک *sp* به طول سه بیت استفاده می کنیم. (از آنجائیکه طول پشته هشت می باشد).

*opcode* های دستورات مقادیر مختلفی می توانند داشته باشند. جهت خوانایی بیشتر، آن ها را در پارامترها ذخیره می کنیم تا دسترسی به آن ها برای مشخص کردن نوع دستور راحت تر باشد. بیت های اول تا چهارم هر دستور، همین *opcode* می باشند که تحت عنوان *inst\_op* از بقیه قسمت های دستور، جدا می شوند. بیت های پنجم تا دوازدهم دستور در *inst\_value* ذخیره شده که بعداً پردازش می شود.

حاصل جمع و تفریق دو خانه آخر پشته، محاسبه شده و در *add\_result* و *sub\_result* قرار می گیرند. همچنین، خروجی این مازول در واقع مقداری می باشد که در خانه *out\_addr* ذخیره شده است. پیاده سازی توضیحات بالا به صورت زیر می باشد:

```
1 module stack_machine (
2     input      clk,
3     input      rstN,
4     input [7:0] in,
5     output [7:0] out
6 );
7
8 reg [7:0] data_mem [255:0];
9 reg [7:0] stack [7:0];
10 reg [1:12] inst_mem [31:0];
11
12 reg [4:0] pc;
13 reg [2:0] sp;
14
15 reg s_flag = 0, z_flag = 0;
16 wire [3:0] inst_op;
17 wire [7:0] inst_value;
18 wire [7:0] add_result, sub_result;
19
20
21 parameter op_pushc = 0;
22 parameter op_pushmem = 1;
23 parameter op_pop = 2;
24 parameter op_j = 3;
25 parameter op_jz = 4;
26 parameter op_js = 5;
27 parameter op_add = 6;
28 parameter op_sub = 7;
29
30 parameter in_addr = 254;
31 parameter out_addr = 255;
32
33 assign inst_op = inst_mem[pc][1:4];
34 assign inst_value = inst_mem[pc][5:12];
35 assign out = data_mem[out_addr];
36 assign add_result = stack[sp - 2] + stack[sp - 1];
37 assign sub_result = stack[sp - 2] - stack[sp - 1];
```

شکل ۲: مازول *stack\_machine*

در قسمت بعدی، وارد بخش دوم این ماژول می شویم که مداری ترتیبی را پیاده سازی می کند. محتویات این بخش درون یک بلاک *always* قرار دارند که به لبه بالاورنده سیگنال ساعت و لبه پایین رونده سیگنال ریست حساس است. ابتدا در صورت صفر شدن سیگنال ریست، تمام خانه های حافظه به همراه *pc*، *sp*، *s\_flag*، *z\_flag* صفر می شوند. در غیر این صورت، سیگنال ورودی در خانه *in\_addr* قرار می گیرد. سپس مقدار *inst\_op* بررسی می شود و با توجه به آن ادامه برنامه اجرا می شود:

۱. *pushc*: مقدار *inst\_value* در بالاترین خانه حافظه پوش می شود و *sp* یک واحد افزایش می یابد.

۲. *pushmem*: ابتدا به آدرس موجود در *inst\_value* درون حافظه رفته و مقدار آن را می خوانیم. سپس این مقدار را در پشته پوش می کنیم و اشاره گر پشته را مثل حالت قبل، یک واحد افزایش می دهیم.

۳. *pop*: مقدار موجود در بالاترین خانه پشته در *inst\_value* قرار می گیرد و اشاره گر پشته یک واحد کاهش می یابد.

۴. *j*: مقدار آخرین خانه پشته در *pc* قرار می گیرد و اشاره گر پشته یک واحد کاهش می یابد.

۵. *zj*: ابتدا فلگ *z* را چک می کنیم. اگر یک باشد، مانند حالت *j* عمل می شود.

۶. *js*: اگر فلگ *s* (*s\_flag*) یک باشد، مانند حالت *j* عمل می شود.

۷. *add*: دو خانه آخر پاپ می شود، جمع آنها در استک پوش می شود، و اشاره گر در کل یک واحد کاهش می یابد. مقدار *z\_flag* برابر با عکس *nor* بیت های حاصل می باشد. یعنی اگر حاصل صفر شود، این فلگ باید یک شود. مقدار *s\_flag* هم مشخص می کند حاصل منفی است یا مثبت.

۸. *sub*: عینا مانند حالت جمع می باشد، با این تفاوت که به جای جمع، تفریق انجام می شود.

در نهایت، کد وریلاگ این بخش نیز به صورت زیر نوشته می شود:

```

40 integer i;
41 always @(posedge clk or negedge rstn) begin
42     if (~rstn) begin
43         pc <= 0;
44         sp <= 0;
45         s_flag <= 0;
46         z_flag <= 0;
47         for (i = 0; i < 8; i = i + 1)
48             stack[i] <= 0;
49     end
50     else begin
51         data_mem[in_addr] <= in;
52
53         pc <= pc + 1;
54         case (inst_op)
55             /* PUSH CONSTANT */
56             op_pushc: begin
57                 stack[sp] <= inst_value;
58                 sp <= sp + 1;
59             end
60
61             /* PUSH MEMORY */
62             op_pushmem: begin
63                 stack[sp] <= data_mem[inst_value];
64                 sp <= sp + 1;
65             end
66
67             /* POP */
68             op_pop: begin
69                 data_mem[inst_value] <= stack[sp - 1];
70                 sp <= sp - 1;
71             end
72
73             /* JUMP */
74             op_j: begin
75                 pc <= stack[sp - 1];
76                 sp <= sp - 1;
77             end
78
79             /* JUMP Z */
80             op_jz: if (z_flag) begin
81                 pc <= stack[sp - 1];
82                 sp <= sp - 1;
83             end
84
85             /* JUMP S */
86             op_js: if (s_flag) begin
87                 pc <= stack[sp - 1];
88                 sp <= sp - 1;
89             end
90
91             /* ADD */
92             op_add: begin
93                 stack[sp - 2] <= add_result;
94                 sp <= sp - 1;
95                 z_flag <= ~|add_result;
96                 s_flag <= $signed(add_result) < 0;
97             end
98
99             /* SUB */
100             op_sub: begin
101                 stack[sp - 2] <= sub_result;
102                 sp <= sp - 1;
103                 z_flag <= ~|sub_result;
104                 s_flag <= $signed(sub_result) < 0;
105             end
106         endcase
107     end
108 end
109
110 endmodule

```

## ۲.۲ formula

### ۱.۲.۲ هدف

در این ماژول، با استفاده از پردازنده ای که در قسمت قبل ساختیم، عبارت ریاضی خواسته شده در صورت مساله را حساب می کنیم و خروجی می دهیم.

### ۲.۲.۲ توضیحات

ابتدا توجه کنید که با گرفتن مقادیر جدا برای *opcode* و *value*، دستور را به راحتی با شیفت دادن و ترکیب کردن دو ورودی ساخت. (جهت افزایش خوانایی کد) حال یک از ماژول قبلی یک نمونه می گیریم. بیت ورودی هم قرار می دهیم که در صورت بروز خطا، یک شود. برای مقال وقتی که ورودی *in* منفی باشد؛ یعنی پرارزش ترین بیت آن برابر با یک باشد. یا وقتی که خروجی از ۱۲۷ بیشتر باشد. از آنجایی که در برخی از دستورات احتیاج به مقدار صفر برای بخش *value* دستور داریم، از یک متغیر کمکی به نام *temp\_p* کمک می گیریم که

مقدار صفر را در خودش ذخیره می کند. همچنین آدرس هفت از حافظه را به *counter* اختصاص می دهیم که تعداد دفعاتی است که می خواهیم ورودی بگیریم.

در مرحله بعد، در یک بلاک *initial*، دستورات لازم برای سه بار گرفتن ورودی و انجام محاسبات برای هر یک از ورودی ها وارد می شود. سپس با سه ورودی، کارکرد ماژول را بررسی می کنیم. کد این بخش نیز به صورت زیر می باشد:

```

1  `define inst(ADDR, OP, VAL=0)    cpu.inst_mem[ADDR] = (OP << 8) | VAL
2
3  module formula;
4
5  reg          clk = 1, rstN = 0;
6  reg [7:0]    in;
7  wire [7:0]   out;
8
9  stack_machine cpu(clk, rstN, in, out);
10
11 assign error = (out > 127) || (in[7] == 1);
12 always #10 clk = ~clk;
13
14 /* Pointers to important memories */
15 localparam counter_p = 7;
16 localparam tmp_p      = 0;
17
18 /* Address of exit program */
19 localparam exit       = 25;

```

```

21 initial begin
22     /* THE CODE */
23
24     /* counter = 3 */
25     `inst(0,  cpu.op_pushc,  3);          // s_head = 3
26     `inst(1,  cpu.op_pop,    counter_p);  // counter = 3
27
28     /* LOOP CONDITION */
29
30     /* counter = counter - 1 */
31     `inst(2,  cpu.op_pushmem, counter_p);  // s_head = counter
32     `inst(3,  cpu.op_pushc,  1);          // s_head = 1
33     `inst(4,  cpu.op_sub);               // s_head = counter - 1
34     `inst(5,  cpu.op_pop,    counter_p);  // counter = counter - 1
35
36     /* if (counter < 0): goto exit */
37     `inst(6,  cpu.op_pushc,  exit);        // s_head = exit
38     `inst(7,  cpu.op_js);                // if (counter == 0): goto exit
39     `inst(8,  cpu.op_pop,    tmp_p);       // else: sp = sp - 1
40
41     /* LOOP BODY */
42     `inst(9,  cpu.op_pushmem, cpu.in_addr); // s_head = x
43     `inst(10, cpu.op_pushc,  23);          // s_head = 23
44     `inst(11, cpu.op_add);                // s_head = x + 23
45     `inst(12, cpu.op_pop,    tmp_p);       // tmp = x + 23
46     `inst(13, cpu.op_pushmem, tmp_p);      // s_head = x + 23
47     `inst(14, cpu.op_pushmem, tmp_p);      // s_head = x + 23
48     `inst(15, cpu.op_add);                // s_head = (x + 23) * 2
49     `inst(16, cpu.op_pushc,  12);          // s_head = 12
50     `inst(17, cpu.op_sub);                // s_head = ((x + 23) * 2) - 12
51     `inst(18, cpu.op_pop,    cpu.out_addr); // y = ((x + 23) * 2) - 12
52
53     /* jump to start of loop */
54     `inst(19, cpu.op_pushc,  2);          // s_head = 2
55     `inst(20, cpu.op_j);                 // goto 2
56 end

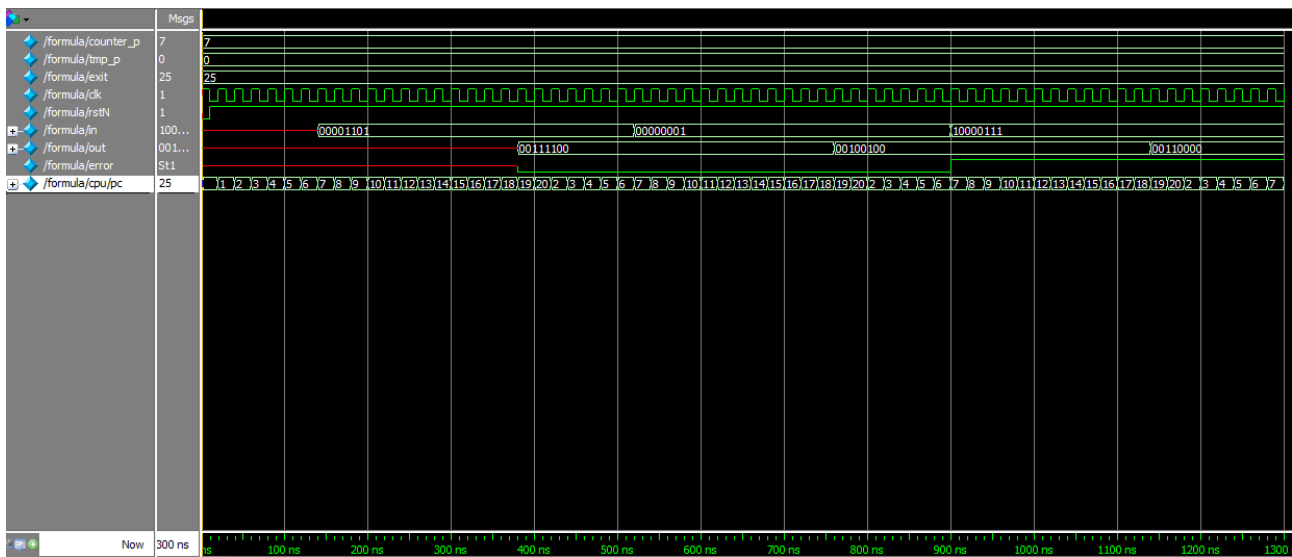
```

```

58 initial begin
59
60     #10 rstN = 1;
61     wait(cpu.pc == 7);
62     in = 13;
63     wait(cpu.pc == 19);
64     $display("((%d + 23) * 2) - 12 = %d, error = %b", $signed(in), $signed(out), error);
65
66     wait(cpu.pc == 7);
67     in = 1;
68     wait(cpu.pc == 19);
69     $display("((%d + 23) * 2) - 12 = %d, error = %b", $signed(in), $signed(out), error);
70
71     wait(cpu.pc == 7);
72     in = -121;
73     wait(cpu.pc == 19);
74     $display("((%d + 23) * 2) - 12 = %d, error = %b", $signed(in), $signed(out), error);
75
76     wait(cpu.pc == exit);
77     $stop;
78 end
79
80 endmodule

```

پس از اجرای این تست بنچ، به نتایج زیر می‌رسیم:



VSIM 11> run 5000

```

# (( 13 + 23) * 2) - 12 = 60, error = 0
# (( 1 + 23) * 2) - 12 = 36, error = 0
# ((-121 + 23) * 2) - 12 = 48, error = 1

```

پایان